

РЕШЕНИЕ

№ 1938

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разглежда дело номер **10125** по описа за **2012** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 13.08.2012 г. по НАХД № 22963/2011 год., Софийски районен съд, НО, 94 състав, е потвърдил наказателно постановление /НП/ №11409-0187801/ 15.08.2011 г. на Зам.Директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 лева на основание чл. 185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно, с допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, в подкрепа, на което касаторът навежда доводи и инвокира възражения срещу изложеното от Районния съд, като твърди, че с отмяната на процесното наказателно постановление, съдът е направил несъответстващи на събраните доказателства изводи и е постановил неправилно решение. В съдебно заседание се представлява и поддържа жалбата с направените в нея уточнения.

Ответникът по касационната жалба – ТД на НАП - С., редовно призован се представлява. Оспорва касационната жалба и моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила като представя подробно писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд София - град, VI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява частично основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство като е установил следното.

На 21.06.2011 г., [населено място], св.Ю. К. - инспектор по приходи в ТД на НАП-С. заедно с колегите си Вяра Б. и А. К. извършили проверка на търговски обект - сергия №22 за продажба на плодове и зеленчуци, намираща се на пазар М. до Метростанцията, стопанисвана от [фирма]. На сергията имало изложени стоки с обявени цени. Проверяващите извършили контролна покупка, за която не им бил издаден фискален бон, но им била издадена касова бележка от заверен кочан. Така проверяващите установили, че на търговския обект няма монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство, с което да се регистрират платените в брой продажби. След като установили кой е търговецът, който стопанисва сергията, проверяващите провели телефонен разговор с търговеца, който обяснил, че в момента не е в [населено място], на следващия ден - 22.06.2011г. жалб.С. Л. в качеството ѝ на управител и [фирма] се явила в ТД на НАП-С., където св.К. съставила акт срещу търговеца за констатираното предния ден нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Жалбоподателката Л. подписала акта собственоръчно, посочвайки че няма възражения. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, VI касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на едноличния търговец, по повод на която е образувано настоящото производство, за частично основателни.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е законосъобразно.

Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства на изслушаните свидетели в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като настоящата инстанция възприема правните му изводи за това, че е извършено нарушение на разпоредбите на чл.7, ал.1 Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ. Съгласно посочената разпоредба, лицата по чл.3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП фискални устройства от датата на започване на дейността на обекта. Съгласно чл.3, ал.1 от Наредбата, всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, освен когато плащането се извършва чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на ЗПУПС, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на ЗПУ. СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежният процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил съдебния си акт. Съдебното решение обаче следва да бъде отменено, тъй като административния орган е наложил като административни наказания имуществена санкция в размер на 3000. АНО е посочил поради какви причини налага санкция в размер на определения минимум, но е бил длъжен да отрази обстоятелството дали извършването на нарушението е довело до неотразяване на приходи. Напротив, в представения по делото констативен протокол изрично е записано издаването на касова бележка от заверен кочан, който също подлежи на проверка от данъчните власти, което представлява индичия за липсата на укриване на приходи. СРС на свой ред не е обсъдил възможното приложение на изключението по ал. 2, предложение последно на чл. 185. Поради това, и като намира че не е било налице неотразяване на приходи, настоящият съд намира, че следва да отмени решението на СРС и да измени НП като намали размерите на наложената санкция до предвидения в закона минимум от 500 лв. по ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС, във връзка с ал. 2, предложение последно на същия член.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. Второ от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 13.08.2012 г. по НАХД № 22963/2011 год., Софийски районен съд, НО, 94 състав. Вместо това постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №11409-0187801/ 15.08.2011 г. на Зам.Директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 лева на основание чл. 185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност, като ОПРЕДЕЛЯ вместо наложената санкция в размер на 3000 лв., имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева, на основание чл. 185, ал.

1, във връзка с ал. 2, предложение последно от ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.